

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

1ον) Καταδικάζει τὸν Βασιλικὸν Τουμπιώτην καὶ Ἀναγνώστην Παπαδόπουλον ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσωσι τὴν τιμὴν τῶν περιγραφεισῶν πραγματειῶν εἰς τὸ ἐκ Μεγάρων σταλὲν μαρτυρικὸν τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1828, ἀπὸ πολλοὺς μάρτυρας ὑπογραμμένον.

2ον) Ἡ ἐκτίμησις τῶν ρηθειςῶν πραγματειῶν θέλει γενῇ ἀπὸ δοκίμους ἐκλεκτέους ἀπὸ τὰ μέρη, καί, εἰς ἀπουσίαν τούτων, παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

3ον) Θέλουν πληρώσει ἀλληλεγγύως τόκον 15 τὰ % ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κατεσχέθησαν καὶ ἐλήφθησαν πειρατικῶς μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

4ον) Ἐπειδὴ δὲ ὁ Δεκόντρος ὡμολόγησεν ὅτι δὲν εἶναι κεφαλιστὴς τοῦ ὅλου, καὶ ἐπομένως εἶναι ἀβέβαιος ὁ βαθμὸς τῆς μετοχῆς του· ἐπειδὴ παρεστήθη ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἀναφερομένων μετόχων εἰς τὴν δῆλωσιν τῆς Σμύρνης,

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

Νὰ βληθῇ εἰς παρακαταθήκην ἡ χρεωστούμενη ποσότης παρὰ τῶν ρηθέντων Βασιλικῷ Τουμπιώτῳ καὶ Ἀναγνώστῳ Παπαδοπούλῳ καὶ νὰ διαμεῖνῃ ἕως οὗ οἱ κύριοι τῆς ποσότητος αὐτῆς νὰ ἐμφανισθῶσι νομίμως καὶ ν' ἀποδείξωσι νομίμως τὸν βαθμὸν τῆς ἰδίας αὐτῶν μετοχῆς ἕκαστος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μετὰ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 26

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Δομηνίου Ρωσσέτου πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Πρόξενον Γρόπιον, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι, μεταφέρον λεμόνι ἀπὸ

Πόρον διὰ Θεσσαλονίκην μὲ τὸ παπαλινικὸν τραβάκολόν του «Ἡ Τύχη», ἐγυμνώθη ἀπὸ πειρατὰς καὶ ἐνάγει τὸν Τουμπιώτην,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀναφορὰν τοῦ Γροπίου τῆς 24 Αὐγούστου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν παρὰ τῆς Γραμματείας διεύθυνσιν τῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ,

Θεωρήσασα τὴν γενομένην δηλοποίησιν εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκη Αὐστριακὸν Πρόξενον, ὑπογραμμένην παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ Μάρκου Τοινιάνη, παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ρωσσέτου καὶ 2 ναυτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν δηλοποιεῖται, ὅτι ἡ γύμνωσις ἐγίνε τὴν 15 Φεβρουαρίου εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κασσάνδρας ἀπὸ μίαν γολέταν ὀνόματι «Ἀγγελίνα» καὶ ἐν πέραμα τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ὠνομάζετο Σταμάτης, Σκοπελίτης, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ τῶν ἀρπαγέντων ἀναβαίνει εἰς γρόσια 19.563,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ 28 Ἰουνίου ἐν Πόρῳ μαρτυρικὸν τοῦ Δημητρίου Τσικαρέλη, Ποριώτου, δι' οὗ μαρτυρεῖ ὅτι ἐγνώρισεν εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Τουμπιώτου ἐν κανόνι, τὸ ὁποῖον εἶχε δανείσει εἰς τὸ ρηθὲν τραβάκολον,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου ἐν Πόρῳ ἐπιτροπικόν, δι' οὗ ὁ Δομηνίκος Ρωσσέτος κατασταίνει ἐπίτροπόν του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τὸν Ἀντώνιον Μάγνον.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίον Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι ἀγνοεῖται πότ' ἔφθασεν εἰς Θεσσαλονίκη καὶ ἐπομένως πόσος καιρὸς διέτρεξεν ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἕως οὗ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν ἐκεῖ Πρόξενον τὴν ρηθεῖσαν δηλοποίησιν.

2ον) Ὅτι δὲν ἐγινεν ἡ δικαστικὴ ἀπόδειξις τοῦ δυστυχήματος, οὐδὲ ὑπάρχει κανὲν εἶδος διαδικασίας διὰ τὴν νομιμότητα τοῦ ἐν θαλάσῃ δυστυχήματος (*pro na di fortuna*).

3ον) Ὅτι ἡ γύμνωσις δὲν εἶναι νομίμως ἀποδεδειγμένη καὶ ἀκόμη οὐχ ἦττον τ' ἀναφερόμενα χρήματα καὶ πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων γέμει ἡ δηλοποίησίς του.

4ον) Ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Τουμπιώτου κατηγορία ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὴν ἐν Σκοπέλῳ ἀποθήκην του παρατηρήθη ἐν κανόνι, ὅπου τὸν εἶχε δανείσει ὁ Δημήτριος Τσικαρέλης, Ποριώτης, καὶ τὰ ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης παρεπόμενα, ἦγουν:

- α) Ὅτι εἶναι κλεπταποδόχος,
- β) Ὅτι πρέπει νὰ ἔχη ὅλον τὸ πρᾶγμα,
- γ) Ὅτι ἐπομένως εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ ὅλον.

Ὅλα ταῦτα ἀνατρέπονται ἐκ τῶν ἑξῆς:

- α) Ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἀποδεικνύεται νομίμως τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς κυρίας ἐξετάσεως, εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία μαρτυρία, οὔτε ὅτι ὁ Ποριώτης ἐδάνεισε κανόνι οὔτε ὅτι τὸ εἰς τὴν ἀποθήκην παρατηρηθὲν ἦτο τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο οὔτε ὅτι παρατηρήθη.
- β) Ἡ παρὰ τοῦ Ποριώτου δοθεῖσα ἰδιωτικὴ δηλοποίησις δὲν εἶναι ἀπόδειξις, καὶ διότι εἶναι δηλοποίησις ἰδιωτικὴ καὶ διότι ὁ δηλοποιῶν ἔχει συμφέρον (*est interessé*).

5ον) Ἐπειδὴ λείπει πᾶς ἀπόδειξις περὶ τοῦ κυρίου πράγματος καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία διὰ τὸ προσαπτόμενον εἰς τὸν Τουμπιώτην.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ Τουμπιώτου αἴτησιν τοῦ Δομηνίου Ρωσσέτου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 27

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 22 Μαρτίου 1828 ἀναφορᾶς τοῦ Δημητρίου Λιακοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτει:

1ον) Ὅτι κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1827 σηκώσας ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Καρίτσας ἓνα μαρτῆγον, νομίσας τὸν κτῆμα ἐχθρικόν, διότι τὸν ὑπερασπίζοντο Τοῦρκοι καὶ διότι δὲν ὑπῆρχε κανεὶς φύλαξ εἰς αὐτόν, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Σκόπελον, ὅπου πληροφορηθεὶς ἀπὸ εὗρεθὲν εἰς τὸν μαρτῆγον ἔγγραφον ὅτι ἦτον οὐδετέρη ἰδιοκτησία, ἐδηλοποίησεν ἀμέσως ὅτι ἤθελε νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτήτορά του, ἀσφαλίσας τὸ πλοῖον μὲ ἄγκυραν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὲ κάμηλον δεμένην εἰς τὴν ξηράν.

2ον) Ὅτι ὁ Γεώργιος Ζορμπᾶς ἔκλεψε διὰ νυκτὸς τὴν εἰς τὴν ξηρὰν δεμένην κάμηλον κ' ἐξ αἰτίας τῆς κλοπῆς ταύτης, ἐπισυμβάντος σφοδροῦ βορέως, τὸ πλοῖον μὴν ἐμπορέσαν ν' ἀνθέξῃ ἐσυντρίφθῃ εἰς τὴν ξηράν.

3ον) Ὅτι τῆς ζημίας ὁ αἴτιος εἶναι ὁ Ζορμπᾶς, κατὰ τοῦ ὁποίου κ' ἐπικαλεῖται κρίσιν διὰ νὰ καταδικασθῇ.

Θεωρήσασα τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς 18 Ἀπριλίου 1828, δι' ἧς καταδικάζεται ὁ ρηθεὶς Δημήτριος Λιακόπουλος νὰ πληρώσῃ τὸν μαρτῆγον τοῦ Λονκᾶ Ἰω. Κορωναίου ὀνόματι «Παναγία τῆς Ἱεροῦσα λήμ», ὑπὸ σημαίαν ρωσεμπορικὴν, διαφυλαττομένων τῶν δικαίων του καθ' οὗ τινος ἀνήκει ὡς αἰτίου τῆς ζημίας,